

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА НАУКОВЕ СУПРОВОДЖЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPLY AND SCIENTIFIC SUPPORT OF CRIMINOLOGY ACTIVITIES OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

Косяченко К.Е., к.ю.н.,

доцент кафедри цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

У статті автором здійснено дослідження інформаційно-аналітичного забезпечення та наукового супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій. Досліджено ключовий дискурсивний апарат, зокрема встановлено зміст поняття «інформація», «аналіз», «забезпечення», «супроводження» та «наукова діяльність».

За результатом дослідження автором встановлено, що відповідно до Стратегії боротьби з організованою злочинністю інститути громадянського суспільства виступають, як превенційні суб'єкти організованої злочинності у сфері формування ефективної системи боротьби зі злочинністю. Відповідним чином інформаційно-аналітичне забезпечення та наукове супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій може здійснюватися на підставі партнерства з організаціями як державної так і публічної форми власності у сфері боротьби зі злочинністю.

В сучасних умовах розвитку інформаційно-комунікаційного суспільства та поступу України до повноправного членства в Європейському союзі підвищується значення ефективності політики у сфері боротьби зі злочинністю. Це, в першу чергу зумовлюється тим, що всі розвинені країни світу приділяють неабиякої уваги злочинності та боротьбі з нею, зокрема, і запобіганню.

Також існує думка науковців, що реформування правоохоронної сфери є на сьогодні одним з найактуальніших завдань України, оскільки збереження доволі високого рівня злочинності, який ми можемо спостерігати останнім часом, несе в собі загрозу демократичному, проєвропейському вектору розвитку нашої країни. За таких умов одним першочерговою метою науки кримінології стає пошук нових механізмів, способів та засобів, які покликані протистояти зростаючій криміналізації суспільства. Саме тому ученими-кримінологами постійно ведеться робота з пошуку нових ефективних підходів до боротьби зі злочинністю. В результаті, протягом останнього часу кримінологічній політиці, як елементу політики у сфері боротьби зі злочинністю, приділяється все більша увага.

У даній статті викладено дослідження інформаційно-аналітичного забезпечення та наукового супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій.

Разом із тим, автором запропоновано власне розуміння інформаційно-аналітичного забезпечення та наукового супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій.

Ключові слова: інформаційно-аналітичне забезпечення, наукове супроводження, кримінологічна діяльність, неурядові організації, громадянське суспільство.

In the article, the author carried out a study of information and analytical support and scientific support of criminological activities of non-governmental organizations. The key discursive apparatus was studied, in particular, the content of the concepts «information», «analysis», «support», «support» and «scientific activity» was determined.

Based on the results of the research, the author established that, according to the Strategy for Combating Organized Crime, civil society institutions act as preventive subjects of organized crime in the field of forming an effective system for combating crime. Accordingly, information and analytical support and scientific support of criminological activities of non-governmental organizations can be carried out on the basis of partnership with organizations of both state and public ownership in the field of crime prevention.

At the same time, the author proposed his own understanding of information and analytical support and scientific support of criminological activities of non-governmental organizations.

The information and analytical support of the criminological activity of non-governmental organizations should be understood as the activity of authorized entities in the field of fighting crime, which is aimed at the accumulation, collection and processing of information on the causes and conditions of committing criminal offenses or the support of such activity of non-governmental organizations by other entities of public policies in the field of fighting crime on the basis of partnership.

We propose to consider the scientific support of the criminological activity of non-governmental organizations as the activity of public policy subjects in the field of fighting crime, which consists in the formation of methodological recommendations for identifying the causes and conditions of criminal offenses, the development of proposals for the improvement of domestic and international legislation, the organization of regional and national and international forums for discussion of current problems of crime prevention, etc.

Key words: information and analytical support, scientific support, criminological activity, non-governmental organizations, civil society.

Відповідно до Закону України «Про інформацію» від 02 жовтня 1992 року № 2657-ХІІ інформація – це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [2]. Аналітика відповідно до – це вчення про сили-гізми й доведення [3, с. 42]. За Г.М. Грецькою термін «аналіз» (від греч. analysis – розкладання, розчленовування) може розглядатися як процедура уявного або реального розчленовування об'єкта на частини [4, с. 105].

Відповідно до тлумачного словника сучасної української мови забезпечувати – постачати щось у достатній кількості, задовольняти кого-, що-небудь у якихось потребах. Інформаційне забезпечення – це забезпечення необхідною інформацією, організація банків даних [5, с. 375].

Супроводження за загальним правилом розуміє під собою – здійснення заходів, щодо допомоги кому-небудь

у досягненні цілі [5, с. 1416]. Наукова діяльність відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 25 листопада 1992 року № 2657-ХІІ – це інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання нових знань та (або) пошук шляхів їх застосування, основними видами якої є фундаментальні та прикладні наукові дослідження [6].

Визначення наукового супроводження у Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 25 листопада 1992 року № 2657-ХІІ законодавцем не надається. Тому, звернемось за допомогою до наказу Міністерства оборони України «Про затвердження Положення про організацію наукової і науково-технічної діяльності в системі Міністерства оборони України» від 27.07.2016 року № 385.

Так, під науковим супроводженням пропонується розуміти – прикладні наукові дослідження, спрямовані

на впровадження результатів наукової роботи. Основним змістом наукового супроводження є обґрунтування та проведення заходів цілеспрямованого своєчасного коригування дій споживачів наукової (науково-технічної) продукції у напрямі підвищення ефективності її використання та освоєння нововведень у воєнній сфері [7].

Як можемо побачити, здійснене дослідження ключового дискурсивного апарату надало нам змогу зрозуміти суть та значення інформаційно-аналітичного забезпечення та наукового супроводження.

Продовжуючи дослідження відзначимо, що своєрідним дороговказом на шляху удосконалення кримінологічної діяльності можна справедливо вважати Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки затверджену Указом Президента України від 27 вересня 2021 року № 487/2021.

Так, зокрема, у Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки зазначено, що на сьогодні інститути громадянського суспільства працюють у більшості суспільних сфер: у сфері захисту прав людини та громадянина, представлення інтересів різних груп громадян, надання соціальних та інших послуг, провадження благодійної та волонтерської діяльності, реалізації освітніх і культурних проєктів, захисту довкілля, проведення аналізу реалізації державної політики, моніторингу діяльності органів влади, провадження антикорупційної діяльності та інших. Інститути громадянського суспільства гнучко реагують на зміну суспільних потреб унаслідок дії внутрішніх і зовнішніх чинників [8].

Разом із тим, необхідно пам'ятати, що інформаційно-аналітичне забезпечення кримінологічної діяльності неурядових організацій може здійснюватися на підставі партнерства. Так, в Україні дане питання взаємодії регулюється завдяки Закону України «Про державно-приватне партнерство» від 01 липня 2010 року № 2404-VI.

Так, відповідно до ст. 1 Закону України «Про державно-приватне партнерство» від 01 липня 2010 року № 2404-VI державно-приватне партнерство – співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що згідно із Законом України «Про управління об'єктами державної власності» здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академії наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом [9].

Поміж тим, у ст. 4 Закону України «Про державно-приватне партнерство» від 01 липня 2010 року № 2404-VI законодавцем передбачено основні сфери застосування в яких може здійснюватись державно-приватне партнерство.

Ба більше, окрім основних сфер застосування де може здійснюватись державно-приватне підприємство в ч. 2 ст. Закону України «Про державно-приватне партнерство» від 01 липня 2010 року № 2404-VI передбачено й можливість партнерства в інших сферах діяльності.

Так, за рішенням державного партнера державно-приватне партнерство може застосовуватися в інших сферах діяльності, які передбачають надання суспільно значущих послуг, крім видів господарської діяльності, які відповідно до закону дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. Державно-приватне партнерство застосовується з урахуванням особливостей правового режиму щодо окремих об'єктів та окремих видів діяльності, встановлених законом [9]. Такими видами послуг, можуть виступати,

зокрема, й інформаційно-аналітичне й наукове супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій. Адже, даний напрям взаємодії беззаперечно можна віднести до суспільно значущих послуг.

Окрім цього, на думку М.О. Яцини, публічно-приватне партнерство може виступати повноцінним методом боротьби зі злочинністю. Так, наприклад, наводить науковець, партнерство розглядалося у Програмі ЄС «Попередження і боротьба зі злочинністю», яка діяла у 2007-2013 рр. Зокрема, наголошує правник, стаття 3 Програми визначає цілі, на яких повинна будуватися політика ЄС з попередження і боротьби зі злочинністю. Серед численних цілей Програми п. (а) ч. 2 ст. 3 визначено, що до спеціфічних цілей Програми належить стимулювати, заохочувати і розвивати горизонтальні методи та інструменти, необхідні для стратегічного попередження і боротьби зі злочинністю і забезпечення безпеки та правопорядку, такі як робота Кримінальної Превентивної Мережі ЄС, публічно-приватних партнерств та інше. В даному випадку, на його думку, чітко говориться про публічно-приватне партнерство як один з методів боротьби зі злочинністю. Таким чином, підсумовуючи питання про партнерство, на думку науковця, можна з впевненістю сказати, що саме воно повинно стати визначальним у налагодженні зв'язку між державними органами та неурядовими організаціями. Необхідно позбавлятися практики протиставлення державної влади та громадянського суспільства, адже скоординована взаємодія всіх членів суспільства є запорукою успішної боротьби зі злочинністю [1, с. 106].

У свою чергу на необхідності партнерства між державою та громадянським суспільством наголошується і в затвердженій Указом Президента України від 27 вересня 2021 року № 487/2021 Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки.

Так, у тексті Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки зазначено, що становлення демократичної, правової та соціальної держави тісно пов'язане з розвитком громадянського суспільства як сфери суспільної діяльності громадян, що об'єднуються для прийняття спільних рішень, а також захисту прав та інтересів, досягнення спільного блага, у тому числі у взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, політичними інститутами та бізнесом [8].

Цікаво також відзначити, що культивация взаємодії з неурядовими організаціями передбачена і у Стратегії боротьби з організованою злочинністю, яка затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 року № 1126-р.

Так, формування державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю передбачає:

- визначення на підставі інформації, отриманої в результаті здійснення практичних заходів боротьби з організованою злочинністю, конкретних напрямів протидії такій злочинності;
- ідентифікацію ризиків і загроз, що виникають унаслідок організованої злочинної діяльності, постійний аналіз і реагування на них;
- здійснення органами державної влади, інститутами громадянського суспільства та іноземними партнерами цілеспрямованих, перспективних та узгоджених заходів у сфері боротьби з організованою злочинністю;
- забезпечення комплексного методичного підходу до боротьби з організованою злочинністю, що включає вжиття заходів до запобігання та припинення діяльності організованих злочинних угруповань як стратегічного (що намагаються вплинути на загрозу), так і оперативного (що намагаються вплинути на конкретні організовані злочинні угруповання та їх учасників) характеру;

– впровадження в практику трьохетапної моделі формування державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю, що базується на прикладі політики ЄС щодо боротьби з тяжкими злочинами та організованою злочинністю [10].

З цього виходить, що згідно Стратегії боротьби з організованою злочинністю інститути громадянського суспільства виступають, як превентивні суб'єкти організованої злочинності у сфері формування ефективної системи боротьби зі злочинністю.

Відповідним чином також можемо говорити, що інформаційно-аналітичне забезпечення та наукове супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій може здійснюватися на підставі партнерства з організаціями як державної так і публічної форми власності у сфері боротьби зі злочинністю.

Далі відзначимо, що у Стратегії боротьби з організованою злочинністю, яка затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 року № 1126-р, поряд із зазначеним вище, встановлено шляхи інформаційно-аналітичного та наукового супроводження у сфері боротьби зі злочинністю, взагалі, та із залученням громадськості, зокрема.

Так, інформаційно-аналітичне та наукове забезпечення державних органів, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю, здійснюється шляхом:

1) запровадження в їх діяльності:

– системи проведення кримінального аналізу та аналізу ризиків організованої злочинності, що відповідає стандартам ЄС;

– системи оцінки загроз тяжких злочинів та організованої злочинності (СОСТА Україна) з метою визначення реальної ситуації у відповідній сфері;

– системи проведення моніторингу, оцінки ефективності діяльності та контролю за реалізацією державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю;

– розроблення та впровадження єдиної захищеної інформаційної системи, що забезпечить оперативний доступ суб'єктів боротьби з організованою злочинністю до державних баз даних, обмін даними, зокрема електронними, поштовими та іншими повідомленнями, із визначенням органу, на який буде покладено обов'язки щодо технічного адміністрування [10].

З метою наукового забезпечення боротьби з організованою злочинністю передбачається:

– системне та комплексне вивчення наявних проблем нормативно-правового та інституційного забезпечення;

– підготовка рекомендацій за результатами проведення моніторингу та узагальнення судової практики щодо розгляду кримінальних проваджень за ознаками організованої злочинної діяльності;

– проведення інженерно-технічних робіт, дослідно-конструкторських розробок, а також створення апаратних і програмних комплексів з метою виконання завдань щодо боротьби з організованою злочинністю [10].

Залучення громадськості до активної участі в боротьбі з організованою злочинністю здійснюється шляхом:

– організації регулярних загальнонаціональних і регіональних форумів з обговорення проблем боротьби з організованою злочинністю;

– використання результатів діяльності громадських організацій щодо моніторингу криміногенної ситуації в державі в частині діяльності організованих злочинних угруповань;

– забезпечення негайного реагування державних органів, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю, та їх посадових осіб на повідомлення засобів масової інформації про факти вчинення злочинів з ознаками організованості;

– популяризації прикладів успішного виконання програм боротьби з організованою злочинністю, розкриття

резонансних злочинів, винесення судових вироків лідерам та активним членам організованих злочинних угруповань;

– розроблення та запровадження механізму стратегічних комунікацій у сфері боротьби з організованою злочинністю, застосування якого спрямоване на:

а) забезпечення гласності в реалізації державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю;

б) підтримку суспільством дій державних органів, що здійснюють боротьбу з організованою злочинністю;

в) підвищення активності інститутів громадянського суспільства;

г) створення в суспільстві нетерпимого ставлення до організованої злочинності та членів організованих злочинних угруповань [10].

Ба більше, враховуючи те, що на засадах партнерства з неурядовими організаціями можуть співпрацювати правоохоронні органи що здійснюють діяльність у сфері боротьби зі злочинністю треба знову згадати Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 26 листопада 2015 року № 8480-VIII.

Поряд із цим, спробуємо поглянути на статут однієї із неурядових організацій з метою з'ясування, яким чином може здійснюватись інформаційне та наукове забезпечення діяльності.

Так, громадська організація «Ла Страда – України» відповідно до свого статуту здійснює наступну інформаційну діяльність:

– співпраця із засобами масової інформації;

– підготовка та проведення інформаційних кампаній;

– створення та розповсюдження соціальної реклами;

– підготовка, розміщення та систематичне оновлення інформації з проблеми торгівлі людьми, особливо жінками та дітьми, ліквідації всіх форм дискримінації та насильства у суспільстві, сприяння дотриманню прав людини, гендерної рівності та захисту прав дітей на сайті Центру;

– систематична електронна розсилка новин щодо проблеми торгівлі людьми;

– підготовка та розсилка електронних інформаційних бюлетенів [11].

Разом із тим, громадська організація «Ла Страда – України» здійснює діяльність, щодо вдосконалення державної політики у сфері боротьби зі злочинністю та проведення наукових досліджень, зокрема:

– проведення досліджень з проблем торгівлі людьми, сексуальної експлуатації дітей, насильства, дискримінації в суспільстві, дотримання прав людини;

– участь у розробці міжнародних документів;

– вдосконалення національного законодавства;

– співробітництво з урядовими, міжнародними та неурядовими організаціями в Україні та за кордоном [11].

Як можемо побачити, зазначені вище положення статуту громадської організації «Ла Страда – України» відповідають чинному законодавству України, а саме: Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 26 листопада 2015 року № 8480-VIII, Закону України «Про громадські об'єднання» від 22 березня 2012 року № 4572-VI, Закону України «Про державно-приватне партнерство» від 01 липня 2010 року № 2404-VI, Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки затверджену Указом Президента України від 27 вересня 2021 року № 487/2021, Стратегії боротьби з організованою злочинністю, яка затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 року № 1126-р тощо.

Продовжуючи наше дослідження, однак звертаючи увагу на обмежений об'єм нашої роботи, зробимо тільки побіжний огляд позицій науковців, щодо визначення інформаційно-аналітичного забезпечення різними суб'єктами кримінологічної діяльності у сфері боротьби зі злочинністю.

Так, на думку А.В. Коваленко інформаційно-аналітичному забезпеченню управління в органах Національної поліції України притаманна наявність своїх особливостей, адже головною задачею поліції постає протидія злочинності, а отримання, обробка, аналізування, використання та збереження інформації стосовно реальних подій та явищ є ключовими завданнями під час розслідування злочинів. Автором зроблено висновок, що інформаційно-аналітична діяльність поліції – це пошук, обробка, внесення, аналіз та інформаційне зберігання (утворення баз даних), чи інформаційно-аналітична робота, що покликана та основною метою якої є опрацювання даних щодо злочинів, їх зберігання або окреслити тенденції злочинності, а також інформаційної допомоги в розкритті вже вчинених злочинів (кримінальних правопорушень) [12, с. 28].

Авторське визначення інформаційного забезпечення протидії злочинності свого часу запропонував В.М. Бесчастний під час дослідження теорії та практики кримінологічного забезпечення протидії злочинності в Україні.

Так, на думку науковця інформаційне забезпечення протидії злочинності – це сукупність засобів, методів та заходів, що використовуються для отримання своєчасної, цінної та важливої інформації, що впливає на точність і визначеність при прийнятті рішень, спрямованих на усунення, зменшення або нейтралізацію факторів існування злочинності та вчинення злочинів [13, с. 25].

Під час дослідження інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України С.І. Спільник запропонував наступне визначення – здійснення державної політики у сфері боротьби зі злочинністю, яка спрямована на задоволення інформаційних потреб Державної кримінально-виконавчої служби України та/або діяльність уповноважених суб'єктів Державної кримінально-виконавчої служби України щодо збирання, обробки та використання відомостей щодо обвинувачених (підсудних), засуджених, виправданих та осіб, судимість яких знята або погашена [14, с. 95].

В.В. Лушер в свою чергу наголошує, що інформаційне забезпечення науковцями розглядається як діяльність (сукупність певних дій, управлінських рішень), яка реалізується певними способами та методами, що спрямовані на збирання, реєстрацію, передачу, зберігання, опрацювання, аналіз, поширення та обробку інформації [15, с. 340].

Окрім цього, варті уваги наукові доробки Н.С. Сидоренко, які були сформовані під час дослідження теоретико-прикладних засад кримінологічної діяльності органів кримінального судочинства.

Так, авторкою зроблено висновок про те, що наразі забезпечення безпеки баз даних, які використовуються під час інформаційно-аналітичного забезпечення кримінологічної діяльності органів кримінального судочинства, не встигає за стрімким розвитком інформаційного суспільства. Це, зокрема, на її думку, браком висококваліфікованих кадрів з технічною освітою у сфері ІТ; недостатнім матеріальним забезпеченням (мається на увазі сучасне обладнання); недостатнім рівнем фінансування та ін. [16, с. 27].

Отже, за результатом дослідження можемо стверджувати, що відповідно до Стратегії боротьби з організованою злочинністю інститути громадянського суспільства виступають, як превенційні суб'єкти організованої злочинності у сфері формування ефективної системи боротьби зі злочинністю. Відповідним чином інформаційно-аналітичне забезпечення та наукове супроводження кримінологічної діяльності неурядових організацій може здійснюватися на підставі партнерства з організаціями як державної так і публічної форми власності у сфері боротьби зі злочинністю.

Під інформаційно-аналітичним забезпеченням кримінологічної діяльності неурядових організацій доцільно розуміти – діяльність уповноважених суб'єктів у сфері боротьби зі злочинністю, яка спрямована на накопичення, збір та обробку інформації щодо причин і умов вчинення кримінальних правопорушень або підтримання такої діяльності неурядових організацій іншими суб'єктами публічної політики у сфері боротьби зі злочинністю на підставі партнерства.

Під науковим супроводженням кримінологічної діяльності неурядових організацій нами пропонується вважати – діяльність суб'єктів публічної політики у сфері боротьби зі злочинністю, яка полягає у формуванні методичних рекомендацій щодо виявлення причин і умов кримінальних правопорушень, розробці пропозицій щодо вдосконалення вітчизняного та міжнародного законодавства, організації регіональних, загальнонаціональних та міжнародних форумів з обговорення актуальних проблем попередження злочинності тощо.

Перспективним напрямом подальших наукових досліджень вважається огляд зарубіжного досвіду кримінологічної діяльності неурядових організацій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Яцина М.О. Неурядові організації як суб'єкти кримінологічної політики: дис. ... ступ. докт. філософії: 081 – «Право». Івано-Франківськ, 2021. 210 с.
2. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 року № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2657-12> (дата звернення: 01.10.2021).
3. Словник української мови: в 11 томах. Том 1. Київ: Наукова думка, 1970. 799 с.
4. Грецька Г.М. Конспект лекцій з курсу «Теорія систем і системний аналіз». Харків. наці. акад. міськ. госп-ва., 2011. 148 с.
5. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000 / уклад. та голов. ред. В.Т. Бутсеп. Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с.
6. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26.11.2015 № 848-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> (дата звернення: 02.10.2021).
7. Про затвердження Положення про організацію наукової і науково-технічної діяльності в системі Міністерства оборони України: Наказ від 27.07.2016 № 385. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1172-16#Text> (дата звернення: 02.10.2021).
8. Про Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки: Указ Президента України від 27.09.2021 № 487/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/487/2021#Text> (дата звернення: 29.09.2021).
9. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2404-17> (дата звернення: 01.08.2021).
10. Про схвалення Стратегії боротьби з організованою злочинністю: Розпорядження від 16.09.2021 № 1126-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1126-2020-r#Text> (дата звернення: 29.09.2021).
11. Громадська організація «Ла Страда – Україна»: веб-сайт. URL: http://old.la-strada.org.ua/ucp_mod_content_show_napryamki-diyaivnosti.html (дата звернення: 21.07.2021).
12. Коваленко А.В. Теоретико-прикладні засади кримінологічного забезпечення поліцейської діяльності в Україні: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. Дніпро: ДДУВС, 2020. 36 с.
13. Бесчастний В.М. Теорія та практика кримінологічного забезпечення протидії злочинності в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня док. юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2018. 32 с.
14. Спільник С.І. Інформаційно-аналітичне забезпечення кримінологічної діяльності державної кримінально-виконавчої служби України. *Правова позиція*. 2021. № 3 (32). С. 91–96.
15. Лушер В.В. Поняття інформаційного забезпечення прокуратури України. *Форум права*. 2014. № 1. С. 338-341.
16. Сидоренко Н.С. Теоретико-прикладні засади кримінологічної діяльності органів кримінального судочинства: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. Дніпро: ДДУВС, 2021. 33 с.